

Sygn. akt I C 385/19

Dnia 8 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Poręba

Protokolant: sekr. sąd. Urszula Bodziony - Mróz

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2019 roku w Nowym Sączu

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko A. M.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. kosztami procesu obciąża powoda.

Z:

1) (...)

2) (...)

Dnia 8 maja 2019 r.

Sędzia:

Sygn. akt I C 385/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 maja 2019 roku

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w pozwie wniesionym w dniu 31 stycznia 2017 roku (data wpływu) w postępowaniu upominawczym wniosła o zapłatę od pozwanej A. M. kwoty 5226,21 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód podniósł, że pozwana zawarła umowę o warunkach odpłatności za studia w Wyższej Szkole (...) w N., której przedmiotem było określenie odpłatności za studia i usługi edukacyjne. Pozwana nie wywiązała się z warunków określonych w umowie, nie dokonując należnych opłat a w dniu 10 maja 2011 roku została skreślona z listy studentów. Na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej między powodem a (...) z dnia 17 maja 2013 roku powód stał się wierzycielem pozwanej. Na zobowiązanie pozwanej składają się zaległości z tytułu nieopłacenia czesnego oraz skapitalizowane odsetki.

W dniu 9 lutego 2017 roku Sąd Rejonowy w Nowym Sączu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym pod sygn. akt I Nc 490/17 orzekając zgodnie z żądaniem pozwu (k. 51).

Pozwana A. M. złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty wskutek którego stracił on moc. (k. 75, 82-85).

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana podniosła, że naukę odbywała do maja 2011 roku. Wskazała, że roszczenie przedawniło się w okresie trzech lat od tej daty, tj. najpóźniej w maju 2014 roku, wnosząc o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. M. była studentką niepublicznej uczelni Wyższej Szkoły (...) w N. na studiach jednolitych magisterskich, wydziale psychologii w roku akademickim 2010/2011. Decyzją z dnia 10 maja 2011 roku pozwana została skreślona z listy studentów z powodu nie uiszczenia opłat

Pozwana w stosunku do (...) nie uiściła opłat w łącznej kwocie 3 404,50 zł, w tym nieopłacone czesne za miesiące luty, marzec, kwiecień 2011 roku w kwotach 595 zł, 795 zł, 795 zł, po 360 zł za powtarzanie przedmiotów w marcu i kwietniu 2011 roku, kurs języka angielskiego w marcu i kwietniu po 240 zł, usługi baz danych w marcu 5,50 zł., w kwietniu 14 złotych.

Strona powodowa nabyła wierzytelność wobec A. M. w kwocie głównej. Pismem z dnia 22 maja 2013 roku skierowała do pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty 4356,33 zł, która oprócz należności głównej obejmuje także skapitalizowane odsetki.

Dowód: podanie k. 22, decyzja k. 24, umowa k. 25, oświadczenie studenta k. 26, rozliczenia zaległości k. 37, decyzja k. 42, umowa sprzedaży k. 43-44, wezwanie k. 45

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów przedstawionych przez powoda. Nie stwierdzono okoliczności przemawiających za kwestionowaniem ich mocy dowodowej a ich wiarygodność nie była również podważana przez pozwaną

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Okolicznością powodującą oddalenie powództwa jest fakt przedawnienia roszczenia powoda o zapłatę zaległej opłaty za studia.

Zagadnienie to pozostawało sporne zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie sądów powszechnych. Wątpliwości istniejące w powyższym zakresie rozwił jednak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 8 grudnia 2017 r. o sygn. III CZP 74/17. W uchwale tej Sąd Najwyższy przesądził o trzyletnim okresie przedawnienia roszczeń o opłatę za studia i wyłączeniu zastosowania w tym przypadku normy intertemporalnej wyrażonej w art. XXXV pkt 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Przepisy wprowadzające kodeks cywilny.

Tym samym Sąd Najwyższy odstąpił od poglądu wyrażonego w uchwale z dnia 21 października 2015 r. III CZP 67/15, iż do przedawnienia roszczenia o opłatę za studia określoną w umowie zawartej na podstawie art. 160 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. 164, poz. 1365) w okresie przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2014 r., poz. 1198), miał zastosowanie dziesięcioletni termin przewidziany w art. 118 kc, dostrzegając tym samym, iż treść art. 32 ustawy nowelizującej jest jednoznaczna i wyraża intencję ustawodawcy, który zamierzał uregulować termin przedawnienia wszelkich roszczeń uczelni dotyczących opłat za studia, w tym roszczeń wynikających z umów zawartych przed dniem 1 października 2014 r.

Początkiem biegu terminu przedawnienia jest chwila wymagalności roszczenia w niniejszej sprawie a jak podaje sam powód data wymagalności nastąpiła wraz z bezskutecznym upływem terminów płatności, zaś termin płatności ostatniej z rat za czesne przypadał w dniu 30 kwietnia 2011 roku. W przedmiotowej sprawie roszczenia objęte pozwem, dotyczące wymagalnych zobowiązań uznać należy za przedawnione, skoro pozew został wniesiony 31 stycznia 2017 roku, czyli po upływie trzyletniego terminu przedawnienia przewidzianego dla roszczeń z tytułu opłat.

W tym miejscu należy przywołać ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 r. (2018.1104) o zmianie ustawy – kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw na mocy, której zostały wprowadzone zmiany przepisów dotyczących przedawnienia roszczeń.

Zgodnie z art. 117 § 2(1) kc po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi a niewątpliwie powód jest podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą a pozwany w relacjach z powodem jest konsumentem.

Art. 118 kc stanowi, iż jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

W tym wypadku, jak wynika z przepisu szczególnego termin przedawnienia wynosi trzy lata i zgodnie z obecnie obowiązującym brzmieniem przepisu art. 118 kc roszczenie ulega przedawnieniu z ostatnim dniem roku kalendarzowego, w którym upłynął okres trzech lat od daty jego wymagalności.

Jednakże zgodnie z treścią art. 5 ust. 2 zdanie 2 cytowanej na wstępie z dnia 13 kwietnia 2018 r. – jeżeli przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Roszczenie w chwili złożenia pozwu było przedawnione, co oznacza, iż przeciwko konsumentowi nie może być już skutecznie dochodzone a sąd zobowiązany jest z urzędu uwzględnić powyższą negatywną przesłankę prawa materialnego.

Wobec powyższego powództwo podlega oddaleniu na podstawie przepisów cytowanych w uzasadnieniu, o czym orzeczono jak w sentencji.

W punkcie II wyroku o kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 kpc, obciążając nimi w całości powoda, wobec oddalenia powództwa.

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)